

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222010377
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222010377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. v trestnej veci obžalovaného N. J., pre prečin porušovania domovej slobody § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno, proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/64/2022, zo dňa 20. 9. 2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. 1. 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému N. J., narodenému X.X.XXXX v A. I., trvale bytom C. K., sídl. M. P. XXXX/XX,

u k l a d á :

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný N. J. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ds. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. a ustanovenie § 140 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

dňa 20. mája 2022 v čase okolo 01.00 hod. v T. bez privolenia oprávnenej osoby neoprávnene vnikol do riadne oploteného dvora rodinného domu číslo XXX, ktorého vlastníkom je poškodená Bc. S. J., nar. XX.X.XXXX a ktorý oprávnene užíva poškodená W. K., nar. XX.X.XXXX tak, že za použitia kľúča, ktorý bol zvnútra zastrčený do zámku, odomkol uzamknutú vchodovú bránku, následne vošiel do dvora rodinného domu, prešiel k riadne uzamknutým dverám garáže a rukou vypáčil petlicu so zámkom, po otvorení dverí vošiel do garáže, z ktorej odcudzil motorovú pílu s benzínovým motorom zn. I. MS XXX v hodnote XXX.- € a motorovú pílu s benzínovým motorom zn. I. MS XXX v hodnote XXX.-€, ktorým konaním spôsobil poškodenému Q. K. škodu vo výške 250.- € a ktorého sa dopustil z dôvodu, že ho

poškodený Q. K., ktorý je druhom jeho matky, spolu s jeho matkou dňa 15. mája 2022 vykázali z bytu, ktorý užíval vo C. K., časť X..

Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a za použitia § 54 Tr. zák. trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorú bol obžalovaný podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. povinný vykonať najneskôr do jedného roka od jeho nariadenia, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. súd I. stupňa uložil obžalovanému povinnosť, aby počas doby výkonu trestu povinnej práce podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť poškodenému Q. K. škodu vo výške XXX,- eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody uvedeného poškodeného odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadla Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „prokurátor“).

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie smeruje v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste. V odôvodnení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa absentujú konkrétne skutočnosti vo vzťahu k okolnostiam prípadu a tiež vo vzťahu k pomerom páchatela vysvetľujúce a odôvodňujúce uloženie alternatívneho trestu, ktorým žiadnym spôsobom nezohľadňuje charakter konania obžalovaného, ktorého sa dopustil z pomsty a tiež skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti osemkrát právoplatne odsúdený, okrem iného aj pre trestné činy násilnej povahy, pričom mu viackrát boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré už vykonal. Prokurátor navyše poukázal, že skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za identický trestný čin spáchaný viacerými čiastkovými útokmi.

Argumentáciu súdu I. stupňa v smere odôvodnenia primeranosti uloženého trestu považoval za nedostatočnú a nepresvedčivú. Z navonok prezentovaného postoja obžalovaného konštatoval absenciu autokritičnosti jeho osoby bez minimálnej potreby sebareflexie, keď mal za to, že skutočnosť, že jeho matka a jej partner mu nedovolili bývať v ich byte, ho oprávňovala k protiprávnemu konaniu. Laxný postoj obžalovaného k spoločenským pravidlám a zákonom ako aj k vlastnému protiprávnemu konaniu, podľa názoru prokurátora spochybňuje jeho vážne mienený úmysel podrobiť sa výkonu uloženého trestu povinnej práce napriek tomu, že tento trest sám navrhol a vyjadril s ním súhlas.

Ďalej poukázal na to, že obžalovaný sa fakticky priznal k spáchaniu skutku kladeného mu za vinu, poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l/ Tr. zák. mu však nemala byť priznaná z dôvodu, že neprejavil úprimnú ľútosť nad svojím protiprávnym konaním napr. náhradou škody pre vyhlásením rozsudku alebo ospravedlnením sa poškodeným a ľútosť vyjadril len formálne.

S poukazom na dané skutočnosti prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a postupovať podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že vo veci rozhodne odvolací súd sám a uloží obžalovanému prísnejší primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie riadne vykázané a lehotu na prípravu na verejné zasadnutie zachovanú, keď upovedomenie o termíne verejného zasadnutia prevzal dňa 6. 12. 2022 a na verejné zasadnutie sa žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Zástupkyňa krajského prokurátora poukázala na písomné dôvody podaného odvolania, ktoré na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom nezmenila a ani nedoplnila. Navrhla podanému odvolaniu vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a navrhla, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámením sa s námietkami, uvádzaných v písomných dôvodoch odvolania prokurátora odvolací súd zistil, že súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a na základe toho, po vyjadrení prokurátora a poškodených vykonával dokazovanie len ohľadne ukladaného trestu.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na znenie ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., ako aj na správu o povesti a odpis z registra trestov. Z uvedených zistil, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný, pričom v registri trestov má osem záznamov (jedno odsúdenie má zahladené). Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/24/2017 zo dňa 18. 1. 2018 pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák. a zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/202/2014 zo dňa 30. 9. 2014. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4PP/56/2021 zo dňa 17. 12. 2021 bol obžalovaný podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom v trvaní 2 roky. Z odpisu z registra priestupkov súd I. stupňa zistil, že obžalovaný bol niekoľkokrát aj priestupkovo postihnutý. Pri ukladaní trestu súd I. stupňa prihliadal na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., teda že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a trestný čin úprimne oľutoval a vyhlásením o vine napomáhal súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Pri osobe obžalovaného zistil jednu z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. a to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Uvedol taktiež, vzhľadom na vyššie uvedené, že trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia a preto v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. mu mal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že obžalovaný si je vedomý toho, že konal nerozvážne a protiprávne, ale bol nahnevaný na to, že rodina po jeho návrate z výkonu trestu odňatia slobody mu neposkytla pomoc a vyhodila ho z bytu, kde býval so svojou priateľkou. Napriek trestnej minulosti obžalovaného súd I. stupňa dospel k záveru, že je mu možné poskytnúť šancu, aby preukázal, že sa napravil a to uložením alternatívneho trestu, ktorý by vykonával na slobode a to trestu povinnej práce, pričom za primeraný považoval uloženie trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín, za súčasného uloženia povinnosti podľa svojich síl a schopností nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Odvolací súd sa však so záverom súdu I. stupňa nestotožnil a priklonil sa k názoru prokurátora, že uloženie alternatívneho druhu trestu v prípade obžalovaného je neprimerane mierne. Rovnako, ako súd I. stupňa, aj odvolací súd upriamuje pozornosť na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý od roku 2009 bol celkovo osemkrát odsúdený a to aj cudzozemským súdom, pričom v jednom prípade má odsúdenie v zmysle § 93 ods. 1 Tr. zák. zahladené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Aj odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol za obdobnú trestnú činnosť odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/24/2017 zo dňa 18. 1. 2018, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného trestu bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4PP/56/2021 zo dňa 17. 12. 2021 podmienne prepustený s probačným dohľadom a bola mu určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov s dĺžkou probačného dohľadu v trvaní dvoch rokov a povinnosťou dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi, podrobiť sa sociálnemu výcviku a výchovnému programu a zamestnať sa alebo sa o zamestnanie preukázateľne uchádzať. Uvedený trest bol trestnom spoločným za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/202/2014 zo dňa 30. 9. 2014.

Vzhľadom na osobu obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že uloženie alternatívneho druhu trestu tak, ako ho ukladal súd I. stupňa, bolo neprimerane mierne a to aj keď obžalovaný s takýmto druhom trestu súhlasil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva žiadna skutočnosť, na základe ktorej súd I. stupňa postupoval takýmto spôsobom a obžalovanému uložil alternatívny druh trestu konštatujúc, že obžalovanému je možné poskytnúť šancu, aby preukázal, že sa napravil a aby viedol riadny život. Už tým, že pri predchádzajúcom odsúdení bol podmienne prepustený, bola obžalovanému daná šanca, ktorú nevyužil, pretože po tom, ako bol podmienne prepustený, sa dopustil daného protiprávneho konania z dôvodu, že bol nahnevaný, že ho rodina po návrate z výkonu trestu odňatia slobody vyhodila z bytu a neposkytla mu pomoc. Takéto konanie nie je ospravedlniteľné a nebránila mu v takomto konaní ani skutočnosť, že sa nachádzal v skúšobnej dobe s probačným dohľadom podmiennečného prepustenia.

Daná skutočnosť viedla odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa vo výroku o uloženom treste. Odvolací súd v prípade obžalovaného zisťoval existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Tr. zák. Zistil, že v prípade obžalovaného je možné prihliadnuť na dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. Pokiaľ prokurátor v odôvodnení podaného odvolania namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák. konštatujúc, že obžalovaný vyjadril úprimnú ľútosť len formálne, bez akéhokoľvek kroku k náhrade spôsobenej škody alebo ospravedlnením sa poškodeným, je potrebné uviesť, že ani zákonodarca pri možnosti prihliadnutia na danú poľahčujúcu okolnosť neuvádza túto poľahčujúcu okolnosť podmieňujúc prokurátorom uvádzanými možnosťami.

V prípade obžalovaného odvolací súd zistil existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že v minulosti bol už za trestný čin odsúdený a to s poukazom na odpis z registra trestov. Vzhľadom na skutočnosť, že prejednávanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. do úvahy prichádzalo len uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri ustanovení § 194 ods. 2 Tr. zák. Trestný zákon určuje zákonom stanovenú sadzbu vo výmere 1 rok a 5 rokov. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností bolo potrebné túto sadzbu upraviť v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. a teda hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby znížiť o jednu tretinu a tak ukladať obžalovanému trest vo výmere 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. S poukazom na osobu obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby by bolo neprimerane mierne a preto obžalovanému uložil trest vo výmere 18 mesiacov.

Na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil odvolací súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na všetky horeuvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.